

Dyvig I midten af 1700- tallet blev der rettet henvendelse til amtmand for Nordborg, Johan Wilhelm Teufel v. Pirkensee, om koncession til et interessentskab, der skulle etablere og drive et havneanlæg på stedet. Den 6 februar 1758 og igen den 17 nov. 1760 fik interessentskab en koncession af Frederik V. Broen i Dyvig blev anlagt på sydsiden af bugten og blev udvidet flere gange.

Omkring 1850 blev anlægs - broen flyttet over på nordsiden. Anlægget stod klar 1852. Indløbet var den gang otte fod dybt ved daglig vande og ved broen 10 fod, det betød havnen kunne klare skibe, der stak 3,8 m.

Dyvig havde omkring år 1800 en betydelig skibsfart, der var 16 hjemmehørende skibe i Dyvig. Der blev sejlet til Island og Vestindien ,og hentet træ i Sverige. Dyvig havn led store tab under krigen med England der i 1808 – 1809 opbragte fire skibe, i 1835 havde Dyvig havn kun

syv hjemmehørende jagter tilbage. Det nye havneanlæg bragte dog nyt liv i havnen. Kroen menes at være bygget 1854, på broen var en træbygning, hvor toldbetjenten holdt til. Med amtsbanens oprettelse fik havnen mindre betydning, og efter 1914-1918 var der ikke meget tilbage af sejlads på havnen.

Parti fra Havnen i Dyvig fra tiden mellem krigene.

Yderst til venstre den hjemmehørende Jagt: Atlantic af Dyvig tilhørende Franz Thomsen 'Dyvig (1867-1938)

Thomas Thomsen (1903-1984) fortæller.

Atlantic, en 10 tons jagt bygget omkring 1900. I 1910 fik den en Horsens dieselmotor lagt i. Atlantic var det første skib i Dyvig, der fik motor. Min far var ikke så begejstret, han ville hellere sejle med sejl, men jeg var helt med på det med motor. Det var en stor lettelse, ikke mindst ved lastning og losning, hvor spillet kunne betjenes ved hjælp af motoren. Man måtte jo følge med tiden. Jagten havde i midten et stort lastrum, henne for var lukket med to køjer, spisekammer og køkken med kakkelovn. Henne agter et styrehus – her kunne kaffen stå over glødehovedet og holde sig varm. Min far havde en kompagnon, Hans Christensen oppe i Holm, som han sejlede sammen med. Ved hans hus i Møllegade 27 havde de en kuldhandel.

Da min far døde i 1938 fortsatte jeg med sejladsen og kuldhandelen. Engang i 50'erne holdt jeg op, da lastbilerne efterhånden havde overtaget al transport til Nord-Als. Vi hentede kullene i Åbenrå, Sønderborg og mest i Flensborg.

Der skulle man være kl. 8 om morgenen, ellers skulle der betales ekstra, når kuldvaggonerne skulle vente. Så når det havde været en travl aften på kroen,

kunne det nemt ske, at det ikke gav nogen nattesøvn, men frisk havluft kunne jo nok friske en op. Den længste tur til Århus, men for det meste til Vejle, Assens, Rudkøbing, Svendborg og ellers heromkring. Til Assens og Åbenrå sejlede jeg med svin fra Dyvig. I 1920 var Atlantic på en speciel tur til Sønderborg – det var

ikke stykgods, der skulle sejles med – Til genforeningsfesten på Dybbøl sejlede far en hel del mennesker her fra egnen til festlighederne til Dybbøl